

[Handelsministeren.]

pege på – det er især i forbindelse med spareplanerne, men også kombinationen af spareplaner og anvendelse af solenergi, hvor jeg også er enig med hr. Gert Petersen i hans bemærkninger – at energirådet jo har udtrykt sin vurdering af det realistiske i regeringens spareplaner, og dér har energirådet ment, at regeringen måske endda var for optimistisk med hensyn til, hvad der kunne realiseres politisk. Nu ved jeg ikke, om det i og for sig er energirådets opgave at vurdere de politiske muligheder for at gennemføre noget, men det har man altså gjort, og man er nået til den overbevisning, at det måske er lige lovlig optimistisk. Jeg ville tro, at med den politiske sammensætning, folketinget har og må forventes at have i hvert fald inden for de næste 4 år, vil adskilligt af det, hr. Wilhjem foreslår som noget, der umiddelbart skal kunne sættes i værk og virkeliggøres inden for de 4 år, ikke være realistisk.

Så skal jeg i øvrigt ikke blande mig i den interne diskussion imellem hr. Gert Petersen og hr. Wilhjem. Jeg forstår, at hr. Gert Petersen fandt mange nye og interessante tanker i de 4 forslag til beslutning. Det glæder mig, at man får lejlighed til at diskutere det i det intime samarbejde mellem de to partier, jeg forstår der er tale om, for hr. Wilhjem understregede jo, at der ikke var et eneste nyt ord i det, han foreslog, ud over dette, at man skulle fremskynde regeringens forslag fra 9 til 4 år, så det bliver spændende at se, hvad de nye tanker er, hr. Gert Petersen har fundet.

Lennart Larson (V):

Jeg vil gerne sige tak til handelsministeren for tilsagnet om en redegørelse. Jeg ville så nødig, at det indtryk, den debat, vi har haft i dag, har efterladt, skulle være de holdninger, der skulle ligge som baggrund for dansk energipolitik.

Jeg vil også godt sige, at den tid, man har ved behandling af folketingsbeslutninger, hvor forslagsstillerne har 20 minutter og ordførerne 5 eller 10 minutter, har vist sig i dag at være alt for kort. Man kunne frygte, at en række partier, måske alle partier, ville komme og sige: vi vil fremsætte forslag til folketingsbeslutning for at få vores holdninger frem. For vi har jo her i folketinget et ansvar over for befolkningen.

Rent bortset fra råenergiafgiften og dens virkninger vil jeg gerne sige, at der ikke er lang

afstand mellem handelsministerens og min opfattelse af energisituationer. Det skyldes måske, at ministeren lytter efter, hvad energifolk har at sige til ham. I det daglige arbejde i forsyningsvirksomhederne arbejder teknikere og politikere i folkeejede selskaber i Danmark, som foreslår regeringen, hvad der skal gøres, når der er kommet en krise. Men efter at vi har fået en energikrise, så er det blevet politisk interessant at kaste sagen ud til debat her og give udtryk for alle mulige forslag og holdninger. Jeg tror, de erfarne mennesker er gode at gæste, og jeg har megen tillid til, at ministeren vil lytte til dem og også i sin redegørelse komme frem med de mange synspunkter, der er.

Jeg vil gerne lige kort sige til hr. Wilhjem, at § 13 i elloven er indført, fordi danske fjernvarmeværkers forening foreslog det daværende energipolitiske udvalg, at man skulle indsætte den paragraf for at udnytte virkningsgraden i kraftvarmeværkerne, således at man brugte 2 l olie, hver gang man smed 1 l væk, og ikke brugte 1 l og smed 2 l væk. Man skulle altså have maksimal udnyttelse. Det var baggrunden for den bestemmelse.

Jeg vil slutte af med at sige tak til ministeren for tilsagnet om redegørelsen.

Tandrup Jensen (FP):

At forslagene har socialistisk hensigt, er åbenbart. Nu brugte jeg ordet »nationalisering«; det kommer af, at jeg føler, dette ord er lidt stærkere i relation til kolonitiden, men det er måske et spørgsmål om en generationskløft.

Må jeg spørge: hvorfor har hr. Wilhjem ikke indhentet nogen af de talrige rapporter, der ligger fra USA, Frankrig og England angående vindkraft, og som måske kunne fortælle os noget om rentabiliteten og lønsomheden i de ting dér?

Angående det økonomiske har jeg siddet og læst meget på de anførte tal. Hr. Wilhjem anfører, at der skal bruges 25,7 mia kr. inden for de første 4 år. Det er jo et beløb, som meget nært svarer til det, man faktisk havde forventet at anvende til a-kraften. Det lyder så pænt, når der så står, at efter 4 år vil vi få varige samfundsøkonomiske besparelser på 2–2,5 mia kr. årligt. Det er jo ret besnærende med reelle nettoinvesteringer på ca. 2 mia kr. Der er dog taget et forbehold i relation til, at det selvfølgelig skal afhjælpe vores arbejdsløshed, for at regnskabet kan gå op. Der står også anført, at